

No és que jo cride, és que la terra brama,
Alerta, alerta, el dimoni ha enfollit,
Amaga't en el fons net dels ullals,
Fon-te tot en el vidre,
Oculta't al darrere dels fulgors dels diamants,
Sota les pedres entre els insectes,
Oh, amaga't en el pa tot just eixit del forn,
Tu, pobret, pobret meu.
Filtrat amb el fresc xàfec en la terra -
Debades el teu rostre en tu mateix enfoneses,
Només podràs llavar-lo en altre rostre.
Esdevingues l'aresta esmolada d'un bri
I ja seràs més gran que l'eix del món.
Oh, màquines, ocells, frondes, estrelles!
La nostra eixorca mare demana a crits parir.
Així que, amic, estimat amic meu,
Siga terrible, siga venturós,
No és que jo cride, és que la terra brama.

[Attila József](#)

[Traducció d'Eduard J. Verger](#)

[\[Context\]](#)